Yhteenveto D2.2: Tutkimusraportti mikrokredentiaalien käytöstä osana teollisuudessa vaadittavien vihreiden taitojen koulutusratkaisuja

Tutkimusraportti mikrokredentiaalien käytöstä osana teollisuudessa vaadittavien vihreiden taitojen koulutusratkaisuja (D2.2) oli keskeinen askel MASTERY-lähestymistavan kehittämisessä vihreiden taitojen ja mikro-sertifikaattien osalta. Perustuen WP2:n alustaviin tutkimustuloksiin raportissa esitettiin taidot, joita tarvitaan vihreän siirtymän tukemiseksi projektin kohdesektoreilla ja tarkasteltiin, miten nämä taidot voitaisiin tehokkaasti liittää osaksi joustavia ja laadukkaita kouluttautumismahdollisuuksia mikrokredentiaaleina.

Tuloksena oli kaksi toisiaan täydentävää tutkimusaluetta. Ensimmäinen tutkimusalue keskittyi tieteellisestä kirjallisuudesta, eurooppalaisista politiikkadokumenteista ja olemassa olevista taitokehyksistä esiin tulevien vihreiden taitojen ja osaamisten tunnistamiseen, erityisesti ESCO:n ja CEDEFOP-dokumenttien osalta. Tämä analyysi loi perustan maa- ja elintarvike-, rakennus-, valmistava teollisuus-, puu- ja huonekalusektoreille merkityksellisimpien taitojen tunnistamiselle sekä kaikille toimialoille soveltuville transversaalisille osaamisille (mukaan lukien pehmeät ja digitaaliset taidot). Toinen tutkimusalue keskittyi ymmärtämään, miten näitä taitoja voitaisiin tehokkaasti käsitellä mikrosertifikaattien avulla, ottaen huomioon yritysten, ammatillisten tarjoajien, julkisten viranomaisten ja muiden työmarkkinoiden sidosryhmien näkökulmat ja tarpeet. Tutkimus yhdisti kirjallisuustarkastelun suoraan sidosryhmien osallistamiseen. Kirjallisuus- ja politiikkakatsauksia täydensivät kyselyt, haastattelut ja sisäiset työpajat eri hanketoimijoiden kokoamina. Tilaisuuksiin osallistuivat sidosryhmät eri sektoreilta sekä työmarkkinajärjestelmistä. Tämä yhdistelmä mahdollisti kirjallisuudesta nousevien taitojen vertailun niihin osaamisiin, joita vihreän siirtymän läpikäyvät organisaatiot ja työntekijät todellisuudessa tarvitsevat. Samalla sidosryhmien analysointi tarjosi näkemyksiä mikrokredentiaalien tehokkaan suunnittelun, toteutuksen ja tunnustamisen keskeisistä vaatimuksista.

Analyysi johti 12 vihreiden taitojen prioriteettikategorian tunnistamiseen. Ne kattoivat sekä toimialakohtaiset osaamisalueet, kuten kestävän resurssien hallinnan maatalous- ja elintarvikealalla, ympäristöystävälliset rakennusmateriaalit, energia- ja resurssitehokkaat valmistusjärjestelmät sekä kehdosta kehtoon -suunnittelun puu- ja huonekalualalla, että poikkisuuntaiset osaamiset liittyen jätteen vähentämiseen, kestävän kehityksen raportointiin, ympäristövaatimusten noudattamiseen, kestävään hankintaan, kestävän kehityksen koulutukseen, yhteisiin kestävän kehityksen aloitteisiin ja kestäviin investointeihin. Tuloksena syntynyt taitokehys tarjosi yhteisen pohjan MASTERY-koulutustarjonnan myöhemmälle kehitykselle. Taitokehyspohjaa mukautettiin hankekumppaneiden tarpeiden ja kurssien pilotointivaiheen mukaan. Lisäarvona tunnistettiin mikrokredentiaalien pääominaisuuksia ja laatuvaatimuksia.

Tutkimus korosti tarpeen osaamisen selkeään määrittelyyn, eurooppalaisten ja kansallisten politiikkakehysten yhdenmukaistamiseen sekä asianmukaisten arviointimekanismien luomiseen, jossa opetus ja siitä saatava osaaminen perustuu läpinäkyvän tiedon tarjoamiseen koulutuksen kestosta, opetustavoista ja sertifioinnista. Näitä elementtejä pidettiin välttämättöminä mikrokredentiaalien uskottavuuden, vertailukelpoisuuden ja tunnustamisen vahvistamiseksi nopeasti kehittyvissä oppimisympäristöissä. Tutkimuksen havainnot korostivat myös vahvan yhteyden varmistamisen merkitystä työmarkkinakysynnän ja koulutuksen tarjonnan välillä. Mikrokredentiaaleja ei siis pidetty nykyisten koulutus- ja ammatillisten koulutuspolkujen korvikkeina, vaan täydentävinä ja joustavina oppimismahdollisuuksina, jotka

pystyvät vastaamaan nopeasti muuttuviin osaamisvaatimuksiin. Erityisesti niiden potentiaalia tukea kohdennettua osaamisen kehittämistä ja uudelleenkoulutusta pidettiin erittäin merkityksellisenä työntekijöille, jotka tarvitsevat tiettyjä vihreitä osaamisia ilman täyttä pätevyyspolkua.

Tämän pohjalta D2.2 tarjosi käsitteellisen ja metodologisen perustan MASTERY-mikro-kredentiaalijärjestelmän kehittämiselle. Tuloksena tutkimus loi yhteisen viitekehyksen tutkimuksen kautta tunnistettujen vihreiden taitojen ja myöhemmin kehitettävien oppimisratkaisujen välillä. Tutkimus antoi ohjeita siitä, miten olemassa olevia koulutuskursseja voitaisiin rikastuttaa alakohtaisilla, poikki-, pehmeillä ja digitaalisilla osaamiskokonaisuuksilla vihreään siirtymään liittyen. Tämä on mahdollista painottamalla toimijoiden yhteiskehittämiseen pohjautuvaa laadukasta ja ammatillista huippuosaamista. Kaiken kaikkiaan D2.2 toimi sillanrakentajana kehittyvien vihreiden taitojen tunnistamisen ja niiden soveltamisen välillä konkreettisiksi oppimisratkaisuiksi. Se tarjosi näyttöihin, taitokehykseen ja laatuun perustuvat toistettavat metodologiset periaatteet, jotka tarvittiin siirtymiseen työmarkkinoiden tarpeiden analysoinnista MASTERY-mikrokredentiaalien suunnitteluun ja toteutukseen. Tässä suhteessa tutkimus vaikutti suoraan hankkeen kokonaistavoitteeseen parantaa alati kasvavan vihreän osaamisen kysynnän ja koulutuksen tarjonnan vastaavuutta, samalla kun tuetaan joustavia elinikäisen oppimisen mahdollisuuksia työntekijöille ja vahvistetaan ammatillisten koulutusjärjestelmien kykyä vastata vihreän siirtymän osaamistarpeisiin.

Linkki koko raporttiin: https://mastery-microcredentials.eu/wp-content/uploads/MASTERY_Research_Report_D2.2_compressed.pdf